

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

ул. „Цар Калоян“ № 1-а, 1000 София, тел. 986-28-61, 987-55-13,
факс 987-65-14, e-mail: arch@vas.bg

Изх. 936

Дата 30.06.2015 г.

(Моля, цитирайте при отговор)

ДО
МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО
Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ

ПИСМЕНО СТАНОВИЩЕ

от **ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ** - гр. София,
ул. „Цар Калоян“ №1-А

Относно:

Законопроект за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (ЗИДЗСВ), предложен за обществено обсъждане от министъра на правосъдието на 29.05.2015 г.

На основание:

чл. 122, ал. 1, т. 11 от Закона за адвокатурата

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

Във връзка с предложения за обществено обсъждане от министъра на правосъдието на 29.05.2015 г. законопроект за ЗИДЗСВ и на основание **чл. 122, ал. 1, т. 11 от Закона за адвокатурата** Висшият адвокатски съвет (ВАДВС) дава следното **ПИСМЕНО СТАНОВИЩЕ:**

Висшият адвокатски съвет **изразява принципната си подкрепа** на предложените промени за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, изложени в Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за

съдебната власт, предложен за обществено обсъждане от министъра на правосъдието на 29.05.2015 г.

МОТИВИ:

Законопроектът на ЗИДЗСВ представлява важна крачка към реализацията на цялостна и задълбочена реформа на съдебната власт. Крайната цел на тази реформа би следвало да е изграждане на добросъвестна, компетентна и работеща съдебна власт, която да е способна да осигури реална защита на законните права и интереси на гражданите чрез бързо, ефективно и справедливо правосъдие.

Конкретните предложения, съдържащи се в **ЗИДЗСВ**, дори и да бъдат приети в предложени им вид, биха били крайно неефективни, ако не бъдат бързо последвани от адекватни изменения и допълнения в процесуалните кодекси и останалото свързано законодателство.

1. Общи констатации по ЗИДЗСВ:

Идеята за реформа на съдебната власт следва да бъде активно подкрепена от цялата правна общност. В случая **има две особености**, които следва да се имат предвид при приемането на ЗИДЗСВ, а именно:

На първо място, основните положения в ЗИДЗСВ са изведени на базата на ЗИДКРБ, внесен в Народното събрание със сигнатура №554-01-103/26.05.2015 г. от председателя на НС г-жа Цеца Цачева и група народни представители, поради което същите ще бъдат възможни едва след влизането в сила на тези измененията и допълнения.

На второ място, според практиката на Конституционния съд измененията в Конституцията, свързани със структурата и дейността на ВСС, подлежат на конституционен контрол.

По силата на **т. 3 от Решение №3/10.04.2003 г. по к.д. №22/2002 г.** „Закон за изменение и допълнение на Конституцията, приет от обикновено Народно събрание, подлежи на общо основание на контрол за конституционност от Конституционния съд по реда на **чл. 149, ал. 1, т. 2** от нея относно това дали при неговото внасяне, разглеждане и приемане е спазен редът, установен в **чл. 154 и 155 от Конституцията**, и дали в съответствие с **чл. 153** от нея промяната не засяга въпроси от изключителна компетентност на Велико народно събрание (**чл. 158 от Конституцията**)“.

2. Промени по общите положения на закона (чл. 1 – чл. 15 ЗСВ):

Висшият адвокатски съвет подкрепя измененията, направени с § 1 и § 2 от законопроекта, но отбелязва, че предложените разпоредби се дублират с вече установени в Конституцията положения и принципи на устройството и функционирането на съдебната власт.

Висшият адвокатски съвет **не подкрепя** разпоредбата на текстовете, включени в § 3 от законопроекта (чл. 9, ал. 3 от ЗСВ), тъй като смята, че режимът за случайно разпределение на преписките в прокуратурата и в следствието трябва да е еднакъв с този в съдилищата и това следва да е уредено в ЗСВ, за да не се създава двойствен режим и да не се дава правна възможност на прокуратурата сама да определя начина на разпределение на тези преписки.

ВАдвС подкрепя измененията, направени с § 4 от законопроекта, като смята за правилно съдът да има правото да спира делата и да сезира Конституционния съд при установяване на несъответствие на приложимия закон с Конституцията. Такава косвена възможност съществува и при сегашната правна уредба, но по-демократично, с оглед защитата на правата и законните интереси на гражданите, е съдът също да има възможността да сезира пряко Конституционния съд.

3. Промени, свързани с устройството, избора на членовете и функционирането на ВСС (чл. 16 – чл. 39 от ЗСВ):

Висшият адвокатски съвет не споделя предложението, направено с § 6 от проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, като **препоръчва Висшият съдебен съвет да остане постоянно действащ орган**. Още повече че комисиите към ВСС са предвидени като постоянно действащи органи.

ВАдвС подкрепя предложението, направено с § 7 от законопроекта, свързано с разпределението на квотите за избор на членове на ВСС. Според ВАдвС би било удачно в заседанията на Пленума на ВСС да вземат участие без право на глас представители на национално представени организации. Това е форма на граждански контрол върху дейността на ВСС.

ВАдвС подкрепя промените в предложенията, направени с § 9 до § 18 включително от проекта на ЗИДЗСВ, свързани с процедурите за избор на членове на ВСС. ВАдвС **намира за уместно** в чл. 17, ал. 2 от ЗСВ да се предвиди възможност най-малко по един от членовете на съдийската и на прокурорската колегии да бъде адвокат, избран от квотата на Народното събрание по предложена от ВАдвС листа на адвокати с дългогодишен

професионален опит и доказани нравствени качества.

Висшият адвокатски съвет възприема като правилна новата редакция на **чл. 21, ал. 2**, според която предложения за избор на членове на ВСС могат да се правят от всеки магистрат. Това е допълнителен израз на засилването на демократичното начало в процеса на избор на членове на ВСС. Подкрепяме изборът на членове на ВСС да бъде директно предаван в интернет чрез сайта на ВСС, както и това, присъстващите на Общото събрание магистрати да избират пряко своите представители.

ВАдвС намира за уместно в новата редакция на **чл. 22, ал. 3** да бъде предвидена възможността ВАдвС да поставя въпроси към кандидатите и да дава становища по разглежданите кандидатури. С оглед статута на ВАдвС такава възможност е логична и полезна за самата съдебна власт, тъй като ще направи избора още по-прозрачен и задълбочен. Не бива да се подминава фактът, че именно адвокатите са в най-тесен професионален досег с работата на конкретните магистрати.

Отделно от това ВАдвС отбелязва, че в разпоредбата на **§ 9, т. 2 е допусната правнотехническа грешка**, тъй като няма добавяне и разместване на алинеи, за да бъде необходимо досегашните **алинеи 5 и 6 да станат 6 и 7**.

ВАдвС намира за необходимо в **§ 19** да се предвиди процедура за заместване на починал член на ВСС.

Висшият адвокатски съвет е на мнение, че по време на мандата си магистратите – членове на ВСС, следва да преустановят изпълнението на трудовите си задължения като магистрати, което важи и за всички останали членове на ВСС (**§ 22 от законопроекта - чл. 30, ал. 6 от ЗСВ**). Първо, обемът на дейност на ВСС е твърде голям, за да е възможно да се извършва качествено при продължаване на изпълнението на магистратските функции. Второ, ще се създадат множество хипотези за явен конфликт на интереси. Трето, неизбежно, неправомерно и неимоверно ще се засили ролята на администрацията на ВСС, която на практика ще иземе по-голяма част от функциите и правомощията на ВСС, респективно на членовете на ВСС, и ще се получи „задкулисие“ на ниво администрация на ВСС. Четвърто, не е уредено дали съответният член, като продължи да изпълнява служебните си функции, ще получава възнаграждение или парична компенсация за работата си във ВСС.

Затова според Висшия адвокатски съвет **чл. 28 от ЗСВ не следва да бъде отменян**.

ВАдвС смята, че както правно, така и житейски е трудно членовете на ВСС да съвместяват успешно двете си дейности – професионалната и обществената, като членове на ВСС.

ВАдвС намира за уместно за членове на ВСС да се избират такива

кандидати, които имат интереса и перспективата да продължат да работят в магистратурите, от чиито среди са били излъчени. Това е допълнителна гаранция за отговорност и качество на изпълнение на задълженията им като членове на ВСС.

Видно от мотивите към законопроекта, една от целите му е членовете на ВСС **да не бъдат откъснати твърде дълго от тяхната съдебна работа**, каквито са препоръките на Консултативния съвет на европейските съдии (КСЕС) към Съвета на Европа в коментирания в мотивите към законопроекта Становище №10-2007 г. Това се постига в достатъчна степен с намаляване на мандата от 5 (пет) на 4 (четири) години. В тази връзка, не е необходимо законопроекът да влиза в противоречие с мотивите за неговото приемане.

Не следва да бъде подкрепено изменението, направено с § 22 от законопроекта в предложения текст на **чл. 30, т. 5 вр. с т. 10, предл. 2 от ЗСВ**, тъй като не става ясно чие е правомощието да внася годишните доклади на органите на съдебната власт – на ВСС (като висш държавен орган на съдебната власт) или на Пленума на ВСС. Пленумът е заседателен орган и нито може, нито трябва да замества ВСС в правомощията му да внася докладите пред НС и да осъществява взаимодействието с останалите органи на държавната власт.

Отделно от това би следвало **да се предвиди и административен ръководител на ВСС**, който да организира изпълнението на всички административни дейности, произтичащи от решенията на Пленума и двете колегии.

4. Промени, засягащи правното положение, правомощията и атестирането на инспекторите от Инспектората към ВСС (чл. 40 и сл. от ЗСВ).

Висшият адвокатски съвет подкрепя предложените промени в § 39 от проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, засягащи правното положение и правомощията на Инспектората към ВСС, особено относно въвеждането на режим на атестиране на самите инспектори към ВСС. С това изискване се въвежда равнопоставеност в това отношение на инспекторите спрямо другите органи и лица, част от съдебната система, които също подлежат на задължителна атестация и проверка.

ВадвС изразява своите резерви към предложеното в § 36 от законопроекта изискване единствено лице, имащо не по-малко от десет години юридически стаж като съдия, да може да заема позицията „главен инспектор“. Предвиденото ограничение е прекалено силно и се създава

положение на неравноправие между съдийската професия и тази на останалите магистрати. Не може да съществува съмнение, че адвокати с дългогодишен професионален (съдебен) опит и доказани нравствени качества също са подходящи да бъдат избирани, както за членове на Инспектората, така и за главни инспектори.

Препоръчваме текстът на изменения **чл. 42, ал. 2** да се ограничи до думата „стаж“ – т.е. текстът да стане: „*За главен инспектор се избира юрист с високи професионални и нравствени качества с най-малко 15 години юридически стаж.*“

5. Промени, свързани с правния режим на съдебните заседатели (чл. 66 и сл. от ЗСВ).

Висшият адвокатски съвет подкрепя изцяло предложените изменения с изключение на допуснатата в § 50 от законопроекта логическа неточност, като новосъздаденият **чл. 68а, ал. 4 следва да се прецизира**, като изрично се посочи, че наред със заседателите за СРС и СГС Столичният общински съвет подбира кандидатите за заседатели и за Специализирания наказателен съд. По този начин **разпоредбата на ал. 4 ще съответства на разпоредбата на ал. 5 на същия член**, в която е установено, че съдебните заседатели за съответния съд се избират от горестоящия съд.

6. Промени относно конкурсите за първоначално назначаване в органите на съдебната власт (чл. 176 и сл. от ЗСВ).

ВАДВС **не приема и се противопоставя** на предложените в § 104 от законопроекта изменения, отнасящи се до разпоредбата на **чл. 178, ал. 1 от Закона за съдебната власт**, като препоръчва процентът на броя на свободните длъжности за заемането им чрез конкурс за първоначално назначаване да бъде увеличен от 20 на 50 % от свободните длъжности.

Това е една от малкото предвидени естествени гаранции против капсулирането на системите на съда и на прокуратурата и нейната тежест следва да се увеличи, а не да се намалява, особено в контекста на разделянето на ВСС на съдебна и прокурорска колегии. Обновяването на всяка система, вливането в нея на нови специалисти с нови идеи е една от вечните гаранции за периодична поетапна промяна и за предотвратяване на чести „революционни“ атаки на една иначе консервативна система, каквато е съдебната.

ВАДВС категорично се противопоставя срещу изменението, предвидено в § 111 от законопроекта на **чл. 186а, ал. 7 от Закона за съдебната власт**,

на незаетите места от кандидати за първоначално назначаване да се назначават кандидати, класирани за повишение, и предлага същото да отпадне.

ВАдвС категорично не приема новата редакция на чл. 186а от ЗИДЗСВ поради изложените в предишния абзац съображения. В тези случаи смятаме за правилно до една година от провеждането на предишния конкурс за незаетите места да се организира нов за кандидати за първоначално назначаване.

7. Промени относно атестирането на магистратите (чл. 196 и сл. от ЗСВ).

ВАдвС принципно подкрепя предвидените в § 103 и следващите от законопроекта изменения, засягащи промяната на режима на атестирането и неговата засилена тежест при преценката за класирането на кандидатите за заемане на магистратски длъжности, както и това атестирането на магистратите да се извършва от съответните колегии.

Следва обаче да се прецизират критериите за атестиране на магистратите. Същите следва да стимулират съдиите да постановяват в срок правилни и справедливи съдебни решения, а за това е необходимо те да притежават високи професионални и нравствени качества и да водят процеса законосъобразно. Посочените в законопроекта критерии – правни познания и умения за прилагането им, умения за оптимална организация на работата и нравствени качества, не са достатъчно ясни и не се отграничават драстично от досегашните изисквания за „умение за анализ на правнорелевантните факти“ и „експедитивност и дисциплинираност“. Следва да бъдат предвидени обективни, ясни и точно определени критерии за атестиране на магистратите, които да са свързани със законосъобразното формиране на вътрешното убеждение на съдиите и извършване на процесуалните действия в законоустановените срокове, като например: „процент решени дела в срок“, „процент на необжалвани в срок съдебни актове“, „процент неотменени съдебни актове“, „ефективно използване на института на преюдициалното запитване“ и т.н.

В критериите за атестиране на съдиите следва да бъдат включени още показатели, като:

- брой на отменените актове;
- брой осъдителни решения на Европейския съд по правата на човека по възложени на атестирания дела;
- осигуряване бързина и ефективност на съдебния процес, като задължително се отчитат;

- съотношение между решени в срок и просрочени актове с оглед натовареността на атестирания;
- брой на осъдителни решения по ЗОДОВ или административни актове по Глава трета А от ЗСВ за нарушаване правото на процес в разумен срок по дела, възложени на атестирания;
- липса на уважени молби за бавност по **чл. 255 от ГПК** и др. под.

ВАДВС не споделя предложените изменения в § 135 от законопроекта, с който се създава нов член – **чл. 209б от Закона за съдебната власт**, и препоръчва показателите и методиката за атестиране и критериите за отчитане на натовареност, както и редът за провеждане на атестирането на изброените магистрати и техните ръководители в посочения член да бъдат законодателно закрепени или уредени в Правилник за прилагане на ЗСВ.

8. Предложение за процедура на разрешение на ВСС за привличане на съдия, прокурор или следовател като обвиняем в случаите по чл. 132 от КРБ.

ВАДВС изразява своята категорична подкрепа за предложеното с § 141 от законопроекта изменение. Предвидената в **чл. 132 КРБ** наказателна и гражданска неотговорност на магистратите е важна гаранция за независимостта на органите на съдебната власт, но уреждането на процедура за привличане на съдия, прокурор или следовател като обвиняем е необходимо.

9. Промени относно режима на командироване на магистратите.

ВАДВС предлага следната редакция на **чл. 227 ал. 1 от Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт**:

„Съдия, прокурор или следовател може да бъде командирован с предварителното му писмено съгласие за не повече от 3 месеца в една календарна година и за не повече от един път в рамките на 5 календарни години.“

Подкрепяме изцяло предложените в законопроекта изменения на режима на командироването на магистратите. С тях се въвежда колективно приемане на решение за командироване на съдии от страна на Общото събрание на съответния съд, като е предвидено решението да се взема въз основа на ясни и предвидими вътрешни правила, одобрени и приети от съответните общи събрания. Това ще позволи мотивиран и професионален

подбор на командировани съдии въз основа на обективни критерии и при действието на процедури, които гарантират прозрачност, отчетност и плурализъм.

Препоръчваме командироването да бъде не повече от едно на пет календарни години при наличие на останалите предложени параметри в ЗИДЗСВ.

10. Промени, свързани с устройството на Прокуратурата на Република България.

ВАдвС подкрепя предложените промени в § 82 и § 83 от проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, засягащ заличаването на Върховната административна прокуратура.

11. Промени по отношение на правната уредба на задължителния учебен стаж за придобиване на юридическа правоспособност (чл. 294 и следв. от ЗСВ).

Висшият адвокатски съвет **не приема редакцията** в § 156 и § 157 ЗИДЗСВ.

Известен е фактът, че уредбата на задължителния учебен стаж за придобиване на юридическа правоспособност има остра нужда от осъвременяване. Към настоящия момент самите стажове на завършили специалността „Право“ колеги се провеждат фиктивно, тъй като липсва достатъчно време, материални или професионални стимули за стажант-юристите. Предлаганите със законопроекта изменения не допринасят за правилното осъвременяване на съществуващата уредба поради следните причини:

Първо, предвижда се възможност целият шестмесечен стаж да бъде провеждан или при държавен орган, или при адвокат или нотариус – по желание на самия кандидат (§ 156 от законопроекта). Това от своя страна ограничава изначално възможността на стажант-юриста да се запознае с начина на дейност на всеки отделен орган, а се спира единствено до избрания от него такъв.

Второ, макар че в мотивите към законопроекта е констатирано, че продължителността на стажа е твърде кратка за пълноценното му провеждане и ефективността му, не е предвиден по-дълъг срок за провеждането му, а е запазен досегашният шестмесечен срок, който започва да тече от разпределението. ВАдвС смята, че задължителният учебен стаж следва да бъде с продължителност една календарна година, за да се създаде възможност

стажант-юрисстите да се запознаят детайлно с функционирането и организацията на работата на всички държавни органи от системата на съдебната власт.

Трето, не е решен въпросът със заплащането на стажа, който продължава да не се зачита нито за трудов, нито за осигурителен. В противен случай младите юристи не могат да се издържат финансово в месеците след своето завършване, което ги мотивира да търсят друга трудова заетост едновременно с провеждането на стажа за правоспособност, и това в крайна сметка отново води до фиктивното му провеждане.

Стажът за придобиване на юридическа правоспособност е **много важна завършваща част от правното образование на бъдещите практикуващи юристи. Този стаж следва да бъде организиран от Министерството на правосъдието и/или от ВСС и да се провежда единствено в органите на съдебна власт за срок от 1 (една) година.** Следва да бъде заплатен и да се зачита за осигурителен стаж. Едва след този задължителен стаж с завършващ с установени критерии за успешност на практическата подготовка стажантите да имат правото и възможността да изберат своя допълнителна специализация под формата на стаж от 3 до 6 месеца при адвокат, нотариус или друг специалист.

12. Предложения, отнасящи се до предлаганата нова организация на изпита за юридическа правоспособност.

ВАдвС подкрепя новата организация на изпита за правоспособност в § 160 от ЗИДЗСВ.

13. Промени относно дисциплинарното производство на съдиите, прокурорите и следователите.

ВАдвС **подкрепя** предложените изменения от проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, засягащи дисциплинарното производство на съдиите, прокурорите и следователите, особено в частта на § 164 и § 176 от законопроекта, засягащи отделянето на уредбата на дисциплинарната отговорност на съдиите, прокурорите, следователите, председателите на съдилища, ръководителите на прокуратури, директора на НСС и членовете на ВСС от тази на държавните съдебни изпълнители и на съдиите по вписванията в отделни раздели.

ВАдвС **не подкрепя** обаче предложеното изменение в § 173, отнасящо се до разпоредбата на чл. 325, ал. 2 ЗСВ, уреждащо отлагане изпълнението на

дисциплинарното наказание. Считаме, че за постигане на по-голяма ефективност при изпълнение на дисциплинарното наказание в ал. 2 следва да се предвиди възможността за кумулативно прилагане на наказанието заедно с прилагане на индивидуален план за професионално развитие.

Подкрепяме също променения режим на дисциплинарната отговорност в частта, с която се предвижда намаляване на минималния срок за понижаване в ранг и понижаване в длъжност от една година на три месеца, но не подкрепяме отпадането на наказанията по **чл. 308, ал. 1, т. 3 от действащия ЗСВ** - намаляване на основното трудово възнаграждение от 10 до 25 на 100 за срок от шест месеца до две години, тъй като така предвидената в действащото законодателство имуществена санкция доказано дава резултат върху поведението на магистратите.

Във връзка с промените в режима на дисциплинарната отговорност ВАДвС обръща внимание на предложението със законопроекта **§ 1, т. 7 от ДР на ЗСВ**, с който е дадена легална дефиниция на понятието „*системно нарушение*“, като е посочено, че това е „*нарушението, с което се осъществява продължаващо неизпълнение на важни служебни задължения, което накърнява интересите на страните и пречи на съдебната власт да изпълнява ефективно конституционните си функции*“. От тази дефиниция не става ясно кои служебни задължения са важни и кое неизпълнение се смята продължаващо. С оглед ефективното прилагане на разпоредбите, засягащи режима на дисциплинарната отговорност, дефиницията има нужда от прецизиране.

14. Предложения относно системата на електронно правосъдие (§ 179 от законопроекта).

ВАДвС подкрепя направените предложения в **§ 179 от Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт**, отнасящи се до електронното правосъдие.

Висшият адвокатски съвет изразява своята категорична подкрепа за предложенията, отнасящи се до въвеждането на системата на електронното правосъдие в България, както и възможността същото да бъде въведено поетапно и по клонове на действащата правна система, но не следва да се подкрепи изразеното в мотивите към законопроекта становище това въвеждане да става разтегнато във времето, и то само за отделни документи и процедури. **Следва да се отбележи също, че има разработена, и то в напреднал етап, „Национална стратегия за електронно правосъдие“, която вече е разглеждана от отделните министерства и от Министерския съвет, но е необходимо да бъде допълнена и**

актуализирана. Едва след приключването на този процес ще е налице цялостна визия за електронното правосъдие и едва тогава е възможно и подходящо да се премине към приемане на отделните промени в действащото българско законодателство.

Наложително е електронното правосъдие да продължи да действа паралелно с досегашния режим в достатъчно дълъг разумен срок, тъй като в противен случай дори и водещи професионалисти в областта на правораздаването биха имали затруднения, ако компютърната им грамотност не е на необходимото равнище.

Необходимо е прецизиране на предложените изменения в **ГПК** относно производството по издаване на изпълнителни листове в електронна форма, отбелязването за издаването на изпълнителния лист по електронното дело, както и регламентиране на начина на достъп до изпълнителния лист (посредством електронен подпис или по друг начин) на правоимащите лица - взискатели и съдебния изпълнител.

Конкретно препоръчваме в предлагания с **§ 199** от законопроекта **чл. 38а от ГПК** навсякъде след думата „лицето“ да се добави „или упълномощеният от него адвокат“, а накрая на **ал. 3** да се добави следното изречение: „Адвокатите посочват електронния си адрес, обявен в Общия регистър на ВАДвС.“

15. Предложения, засягащи предвидени със законопроекта изменения в други нормативни актове.

Висшият адвокатски съвет **не споделя** предложената с **§ 181** от законопроекта отмяна на **чл. 385 от ЗСВ**, тъй като този член е законовото основание за издаване на **Наредба №14/18.11.2009 г. на министъра на правосъдието и на министъра на регионалното развитие и благоустройството**, която регламентира достъпа на органите на съдебната власт до регистъра на НБД „Население“. Без регламентиран достъп посочените органи няма да бъдат в състояние да изпълняват законовите си функции.

Висшият адвокатски съвет изразява **категоричното си несъгласие** с предлаганите промени в **§ 201, т. 1** проекта на **Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт**, засягащи **чл. 16 от АПК**, тъй като смята, че същите неоправдано стесняват правомощията на прокуратурата в административния процес.

Във връзка с предложените изменения в **§ 82** и **§ 83** от **Закона за**

изменение и допълнение на Закона за съдебната власт Висшият адвокатски съвет подкрепя и измененията, предложени в § 202, 204, 205 и 206 от законопроекта.

Относно § 203 от предложените изменения следва в § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за адвокатурата след думите „*прокурорски помощник във Върховната касационна прокуратура*“ да се добави „*или във Върховната административна прокуратура до закриването ѝ*“.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВИСШИЯ
АДВОКАТСКИ СЪВЕТ:

РАЛИЦА НЕГЕНЦОВА